

Der er ingen tvivl om, at alle borgere vil kunne ringe til VISO for at søge rådgivning, vejledning i forhold til de mest specialiserede situationer. Det er så VISO, der afgør, om det er det rette sted at henvende sig, eller om det er en rådgivning, kommunen burde kunne tage sig af, akkurat ligesom kommunerne i dag står for den almindelige rådgivning.

Der er altså ingen tvivl om, at alle kan henvende sig, men det er så VISO, der afgør, om den henvendelse er relevant og går det rigtige sted hen. Det er vigtigt for mig at understrege, fordi den socialdemokratiske ordfører tilsyneladende kører lidt rundt i, hvad der egentlig er af adgang til VISO.

Formanden:

Vi tager det her som en præcisering og går videre med de korte bemærkninger til ordføreren.

Så er det fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes egentlig, at det er helt utroligt, at ministeren kan henviser til lovforslagets bemærkninger om netop VISO, al den stund at der ikke engang i lovforslaget står, hvad VISO skal være. Vi har under udvalgsbehandlingen og førstebehandlingen fået at vide, at det bliver en styrelse. Det står ikke i lovforslaget. Derfor synes jeg, at det er meget dristigt, at ministeren pludselig tager det, som er ændret så fantastisk meget, op.

Mit spørgsmål er så selvfølgelig til fru Charlotte Dyremose – for det er jo en fortsættelse af rækken, eller sådan måtte jeg forstå det – om én indgang, ét VISO, én tilbudsportal som sådan giver flere tilbud til den, der har brug for det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Rammeaftalerne skulle gerne være garanten for, at der bliver synlighed de steder, hvor der er mangel på tilbud, så det vil give flere tilbud, og det vigtigste eller det, der er lige så vigtigt, er, at alle de her mange gode initiativer giver adgang til det rigtige tilbud.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal være den første til at medgive, og det kommer jeg også ind på, at rammeaftaler vil give mere synlighed.

Det, jeg spørger om, er, om det pr. automatik vil give flere tilbud. Det vil jo så være det samme som at sige, at der ikke har været de nødvendige tilbud i dag, og at det har været meget dårligt, og det har kommunerne jo en del af medansvaret for.

Det andet er, at jeg ikke fatter, at man kan sige, at nærheden i tilbud bliver større. Det er klart, at det kan det blive på nogle enkelte områder, men forestiller ordføreren sig, at man vil have alle specialiserede tilbud i alle 98 kommuner, som det vist er blevet til?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Fordelen ved reformen er netop, at den tager hensyn både til dem, der har brug for det specialiserede tilbud, og til dem, der har brug for nærheden. Den giver jo adgang ikke bare til de institutioner, der er i mit eget amt, men til institutioner over hele landet, som der nu skabes en bevidsthed om, og så giver kommunen som den ene myndighed sikkerhed for, at ansvaret ligger så tæt på borgeren som overhovedet muligt, så det, i det omfang man har behov for et tilbud i sin nærhed, også er den myndighed, der har ansvaret.

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Man kan måske godt imponeres en anelse over den konservative ordførers begejstring. Jeg må indrømme, at den desværre står i meget stærk kontrast til den heldagshøring, der blev afholdt af handicaporganisationerne med DSI i spidsen her i huset, nede i Landstingssalen. Her var det bestemt ikke begejstring, der var signalet fra de berørte organisationer, og det blev jo også beklaget meget, at den konservative ordfører eller Det Konservative Folkeparti i det hele taget ikke var til stede i forbindelse med høringen.

Jeg synes måske, det er, som om den konservative ordførers begejstring udstråler, at man befinder sig helt i sin egen lukkede verden, og jeg vil helt konkret spørge: Den konservative ordfører siger, at inden en kommune overtager en institution, skal det kunne dokumenteres, at man er i stand til at drive den videre. Det er i hvert fald en ny oplysning for mig, og vil den konservative ordfører sige, hvori den dokumentation skal bestå, og hvem der skal tage stilling til, om dokumentationen er tilstrækkelig overbe-